

Kyllä kelpaa kotiseudulla esitellä lähes päiväntasaajan korkeudella hankittua rusketusta. Kesämuistoissa aurinko paistoi talvella "lähes joka päivä".

Kolumneja - On mulla kotiseutu tuolla...

6.4.2015 13.31

Tähän *Esko Rahkosen* kappaleeseen yhtyy lukuisat suomalaiset tänäkin keväänä ja nyt kesällä. Takana kun on Kanarialla vietetty syksy, talvi ja kevät. On aika vaihtaa minigolf, biljardi, keilaaminen ja auringonotto suomalaisiin harrastuksiin ja ajanviettoihin rakkaalla kotiseudulla.

Samalla tulee vaihtaa oma minä-rooli takaisin suomalaiseksi. Kotoisessa Suomessa ei naapureiden, tuttujen ja sukulaisten kesken vaihdeta kuitenkaan kuulumisia siitä, että kuinka etelässä talven mittaan saatiin puserrettua onnistuneesti euroja pihistäen päivä, viikko tai peräti koko kausi kasaan.

Ei, sillä Suomessa pitää olla rahaa, mitä sitten sopivan provosoivasti voi tuttujen edessä käyttää. Olisihan se noloa, jos siellä koti-Suomessa pihtailisi samalla lailla kuin täällä Kanarialla. Huh-huh, luulisivat vielä köyhäksi talviasukiksi.

Suomessa sukulaisille on mukavaa kertoa menneen kauden kuulumisia. Kävelyreissut aamuisin rannalla - ilmainen huvi. Aaamukahvit omalla terassilla - lähes ilmainen hupi. Tansseissa pyörähtäminen Kasbah -kauppakeskuksen pihalla tai suomalaisravintoloissa - ilmainen huvi. Ristikoitten täyttäminen - ilmainen huvi. Ja luonnollisesti kauden kohokohta, mistä juttua jäi kuvakollaasia riittää, eli jokavuotiset karnevaalit - ilmainen huvi.

Kovin harva suomalainen talviasukas satsaa edes kaksi euroa siihen, että pukeutuisi karnevaalien teeman mukaisesti. Viime vuonna teemana oli viidakko, ja tänä vuonna 1920- luvun cancan. Se hyvä puoli tässä ilmaisessa huvituksessa on, että tuhansien juhlijoitten joukosta erottaa kymmenittäin, ellei peräti sadoittain suomalaisia jotka tuulipuvuissaan, ja crocks-kengät jaloissaan "kaunistavat" katujen varsia juhlaulkueen reitillä.

On siinä kotiseuturakkautta ainakin kaksi puolta. Täällä Kanarialla odotetaan Suomeen pääsyä, ja Suomessa tuskaillaan milloin vihdoinkin kesän jälkeen pääsee jälleen Kanarialle pihistelemään.

Lintubongari luki vasta Iltasanomista edullisia maita ja paikkoja viettää lomaansa. Edullisimmiksi paikoiksi tulivat Aasian kohteet, joissa parhaimmillaan selvisi kymppillä päivän sisältäen majoituksen ja ruuan. Tähän mystiseen kymppiin eivät edes suomalaiset pääse Kanarialla, vaikka juoksevatkin tarjoutusten perässä ympäri eteläistä Englantia.

Kotiseuturakkautta osoittamiseen kuuluu erityisesti patsastelu oranssinruskeaksi paahtuneena kaikille sukulaisille. Ei tarvitse sanoa, että viettää talvensa lähes päiväntasaajalla, kun se on kaikkien nähtävillä kunnon rusketuksena, mistä entinen television urheiluselostaja Jokinenkin olisi kateellinen.

Ja vaikka hiukan yllätyksellisesti häiritsee muutama ylimääräinen kilo mikä talven aikana on päässyt kertymään, sen voi kuitata sillä, ettei ole päässyt juurikaan urheilemaan, kun on ollut tuota flunssaa ja vatsaoireita. Tässä kohti tulee kuitenkin luonnollisesti mainita, että onneksi on se tuttu lääkäri yksityisklinikalla, jolta saa tarvittavat rohdot kyseisten ongelmien hoitoon.

Ja mitä se kotiseuturakkaus Lintubongarin mielestä on todella? Kotiseuturakkaus on keino pitää edes jostakin tutusta ja turvallisesta kiinni. Siitä pidetään kiinni huolimatta siitä, että vitutusikä kasvaa joka kerta entistä enemmän, kun aikaa kuluu ja saa asioihin tarpeeksi etäisyyttä. Mitä enemmän on kiinni kotiseuturakkautensa, sitä vaikeampaa on sopeutua sen ulkopuolelle.

Ja lopuksi, Lintubongarilta pieni vinkki ensi syksyksi, kun palaatte tänne Kanarialle - käyttäkää rahaa – ei siksi, että tuotteiden- ja palvelujentarjoajat rikastuisivat vaan siksi, että te itse voisitte ilman huonoa omatuntoa nautiskella elämästä hiukkasen enemmän täällä leppoisissa ja aurinkoisissa puitteissa. Kyllä lapset ja lapsenlapset ja muut sukulaiset sen ymmärtää, omiannehan käytätte. Kun ei niitä rahoista iloa haudassakaan ole eikä niitä mukaansa saa, ei edes kolikoita!